

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 12 Pž-2149/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Maja Bilandžić, u pravnoj stvari tužitelja **INDUSTROGRADNJA d.d.**, Varaždin, Augusta Šenoje 4-6, OIB 03714155365, koju zastupa punomoćnica Maja Wosner, odvjetnica u Zagrebu, Zagrebačka cesta 87, protiv tuženika **IRENE TRKULJA** iz Rijeke, Agatićeva 6, OIB 59941731379, koju zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom uredu Goran Marjanović, Lana Perčić i Iva Bilandžija, iz Rijeke, Križanićeva 1, radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-81/2020-13 od 14. travnja 2022., 28. lipnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-81/2020-13 od 14. travnja 2022.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-81/2020-13 od 14. travnja 2022. odbijen je tužiteljev zahtjev za utvrđenje da je osnovano osporavanje tužitelja, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu, pod poslovnim brojem St-529/17, u odnosu na tražbinu tuženika u iznosu od 169.972,33 kn kao tražbine II. višeg isplatnog reda.

2. Protiv te presude žalbu je podnio tužitelj zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijanu presudu, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.250,00 kn. U žalbi navodi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, da su pogrešna utvrđenja prvostupanjskog suda glede navedenih razloga osnovanosti osporavanja, da tužitelj ne dira u presudu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-2312/07 samo ističe da se pravne posljedice sklopljene predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom tužitelja odnose i na potraživanja tuženika koje je utvrđeno predmetnom presudom, da je sud pogrešno primijenio odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te da je pobijana odluka suprotna sudskoj praksi.

3. Tuženik nije podnio odgovor na tužiteljevu žalbu.

4. Tužiteljeva žalba nije osnovana.

5. Pobjijana odluka ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Pobjijana odluka nije zahvaćena nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ocjena je ovog žalbenog suda da je prvostupanjski sud ispitao sve okolnosti bitne za donošenje zakonite odluke u ovom predmetu. Presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, razlozi su jasni i neproturječni, ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika i samih tih isprava ili zapisnika pa nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tužitelj upire u žalbi.

7. Predmet spora je utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u iznosu od 169.972,33 kn, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-529/17, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda

8. Iz podataka u spisu proizlazi da je nad pravnim prednikom tužitelja, društvom Isto d.d. otvoren stečajni postupak koji se vodi kod Trgovačkog suda u Varaždinu pod poslovnim brojem St-529/2017 u kojem je tuženik prijavio tražbinu u iznosu od 169.972,33 kn, da je tužitelj kao vjerovnik osporio tuženikovu tražbinu uz obrazloženje da je tražbina nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a tuženik tražbinu nije prijavio u tom postupku pa ju više ne može potraživati. Tužitelj je rješenjem suda od 4. srpnja 2019. upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja navedene tražbine.

9. Iz obrazloženja pobjijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud utvrdio da je presudom Općinskog suda u Rijeci broj P-2312/07 od 4. prosinca 2014. tuženik, ovdje prednik tužitelja Industrogradnja grupa d.d. Zagreb obvezan tužiteljici, ovdje Ireni Trkulja isplatiti iznos od 6.356,95 kn sa zakonskom zateznom, a u povodu tuženikove žalbe donesena je presuda i rješenje Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-2714/2015-3 od 14. travnja 2016. kojim se presuda Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-2312/07 od 4. prosinca 2014. potvrđuje u dosuđujućem dijelu, da je postupak predstečajne nagodbe otvoren 3. siječnja 2013., Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj Stpn-332/14-102 od 5. rujna 2014. odobrio sklopljenu predstečajnu nagodbu, da tužena u postupku predstečajne nagodbe nije prijavila svoju tražbinu o kojoj se u trenutku otvaranja postupka predstečajne nagodbe vodio parnični postupak kod Općinskog suda u Rijeci pod poslovnim brojem P-2312/07, da slijedom toga tražbina tužene u postupku predstečajne nagodbe nije utvrđena, da je društvo Isto d.d. pravni slijednik društva Industrogradnja grupa d.d., a

tražbina tužene stekla je svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti na temelju presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-2312/07 od 4. prosinca 2014. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-2714/2015-3 od 14. travnja 2016., dakle nakon zaključenja postupka predstečajne nagodbe nad prednikom društva Isto d.d. u stečaju.

10. Prvostupanjski sud utvrđuje da je u konkretnom slučaju, budući da se radi o tražbini koja je utvrđena pravomoćnom presudom koja je stekla pravomoćnost i ovršnost prije otvaranja stečajnoga postupka nad društvom dužnika Isto d.d. u stečaju, da se sada ne može osnovano osporavati ta tražbina iz razloga koje navodi tužitelj, a to je da je tražbina nastala prije otvaranja predstečajne nagodbe nad prednikom društva Isto d.d. i da ta tražbina nije prijavljena u predstečajnu nagodbu u prekluzivnom roku, da bi to bilo suprotno pravnom stajalištu Europskog suda za ljudska prava i dosadašnjoj sudskoj praksi (odluka poslovni broj P-91/2020 Trgovačkog suda u Varaždinu koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2718/2021 od 8. veljače 2022.), da osporavanje tužitelja nije osnovano jer je o tražbini tuženika odlučeno meritornim odlukama nakon sklopljene predstečajne nagodbe te ta kasnija ovršna isprava obvezuje i ima pravni učinak prema pravnom slijedniku društva Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, društvu Isto d.d. u stečaju. Navodi da presuda ovog suda poslovni broj PŽ-2718/2021-2 od 8. veljače 2022. navodi da pitanje dopuštenosti vođenja parničnog postupka u kojem je donesena ovršna isprava zbog neprijavljivanja tražbine u postupku predstečajne nagodbe, ne može biti predmet ovog postupka, da unatoč tome što tužena u postupku predstečajne nagodbe nije pravodobno prijavila svoju tražbinu, ne znači samo po sebi da ne može osnovano prijaviti tu tražbinu u stečajnom postupku, da obveza prijave tražbine u predstečajnom postupku postoji kako za vjerovnika, tako i za dužnika, pa utvrđuje da je tužbeni zahtjev neosnovan i donosi pobijanu odluku.

11. Pravilno je stajalište prvostupanjskog suda da pitanje dopuštenosti vođenja parničnog postupka (u kojem je donesena ovršna isprava), zbog neprijavljivanja tražbine u postupku predstečajne nagodbe, ne može biti predmet ovog postupka. Naime, predmet ovog postupka je utvrđenje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine za koju postoji ovršna isprava (presuda). Isto tako, tužitelj nije rješenjem donesenim u stečajnom postupku upućen na parnicu čiji je predmet utvrđenje osporene tražbine, jer za tu tražbinu već postoji ovršna isprava kojom je utvrđeno da je tuženikova tražbina osnovana. Predmet ove parnice je utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine za koju postoji ovršna isprava odnosno postoje li razlozi zbog kojih se ta tražbina ne bi mogla ostvariti u stečajnom postupku, kao postupku generalne ovrhe (čl. 2. st. 2. Stečajnog zakona, „Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22).

12. Nisu osnovani žalbeni navodi da su nepravilno primijenjene odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, pa ni odredba čl. 71. st. 1. toga Zakona, prema kojoj pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku nastale do otvaranja tog postupka. Unatoč tome što tužena u postupku predstečajne nagodbe (koji se vodio nad pravnim prednikom stečajnog dužnika) nije pravodobno prijavila svoju tražbinu, nastalu prije otvaranja tog postupka, zbog čega ona u tom postupku nije utvrđena, to

ipak ne znači da ne može osnovano prijaviti tu tražbinu u stečajnom postupku. Dužnik je, naime, na temelju odredbe čl. 42. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, bio dužan uvrstiti predmetnu tražbinu u izvješće o financijskom stanju i poslovanju kao obvezu prema vjerovniku, a u slučaju da je to učinio, predmeta tražbina bi bila ispitana u postupku predstečajne nagodbe u skladu s odredbom čl. 60. st. 3. navedenog Zakona. Prema tome, obveza prijave tražbine u predstečajnom postupku postoji kako za vjerovnika, tako i za dužnika, što u situaciji kada u trenutku otvaranja postupka predstečajne nagodbe vjerovnik vodi parnični postupak protiv dužnika, znači da je dužnik znao za tražbinu tuženika i da je bio dužan uvrstiti je u izvješće o financijskom stanju i poslovanju.

13. Stoga valja zaključiti da u konkretnom slučaju nepravovremeno podnesena prijava vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe ne može imati negativnu posljedicu na pravovremenu (kasniju) prijavu tražbine u stečajnom postupku nad dužnikom. Nametanje obveze prijave tražbine isključivo vjerovnicima, ovdje tuženicima, po ocjeni ovog suda, predstavljalo bi za njih nerazmjeran teret. Iz toga slijedi da tužitelj nije dokazao osnovanost svoga osporavanja pa je prvostupanjski sud pravilno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

14. Odluka o parničnim troškovima ispitana je kvalitativno i kvantitativno, dakle, kako po osnovi u smislu čl. 154. st. 1. ZPP-a, tako i u odnosu na visinu dosuđenih troškova u smislu čl. 155. ZPP-a te je utvrđeno da je pravilna i zakonita. Osim toga, žalitelj u žalbi ni ne obrazlaže razloge zbog kojih osporava odluku o parničnim troškovima.

15. Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 28. lipnja 2022.

Sudac
Maja Bilandžić

Broj zapisa: **eb30e-23788**

Kontrolni broj: **0e1e8-53dc3-fed96**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA BILANDŽIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.